

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-123/21-10

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 21-06-2021	Prilog 6		
e-mail	eojn	neposredno	poštom
KLASA: 07/11-034-02/20-02/22			
URBROJ: 383-01/21-11			

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Poslovni sistemi Tilia d.o.o. iz Zagreb, Vinec 16, kojeg zastupa odvjetničko društvu Kovač i Partneri iz Zagreba, Heineizlova 70, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi javne nabave, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Križevaca, Ivana Zakmadija Dijankovečkog 12, Križevci i Crtorad d.o.o., Varaždinska ulica odvojak III./1, Jelkovec, na sjednici vijeća održanoj 12. svibnja 2021.

presudio je

I. Poništava se rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-02/22, urbroj: 354-01/21-7 od 11. veljače 2021.

II. Poništava se Odluka o davanju koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti održavanje i naplatu parkirnih mjesta za automobile te upravljanje sustavom javnim bicikala na području Grada Križevaca, klasa: UP/I-363-02/19-01/152, urbroj: 2182/04-01/08-19-1 od 11. prosinca 2020.

III. Nalaže se naručitelju davatelju koncesije Grad Križevci, Ivana Zakmadija Dijankovečkog 12, Križevci, OIB: 35435239132, da tužitelju Poslovni sistemi Tilia d.o.o., Vinec 16, Zagreb, OIB: 56650449412, nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna, u roku od osam dana od dana dostave ove presude, a u preostalom dijelu se zahtjev odbija.

IV. Nalaže se tuženiku Državnoj komisiji za kontrolu postupka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, da tužitelju Poslovni sistemi Tilia d.o.o., Vinec 16, Zagreb, nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna, u roku od petnaest dana od primitka presude.

Obrazloženje

- Točkom I. izreke rješenja tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, a točkom II. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.
- U tužbi protiv navedenog rješenja tužitelj ističe da je počinjena povreda pravila postupka, da je postupljeno protivno sudskoj praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, te dosadašnjoj praksi tuženika, da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno te da je pogrešna primjena materijalnog prava, na temelju kojeg je riješena stvar.

3. Iznosi kronologiju postupka. Prvenstveno ističe da je davatelj koncesije svojim postupanjem povrijedio pravila nepristrane tržišne utakmice te pogodio odabranom ponuditelju. Navodi da u obrazloženju osporenog rješenja nema niti jedne riječi o ovom žalbenom navodu. Ističe da je člankom 120. stavkom 3. Zakona o općem upravnom postupku propisano da će se u obrazloženju drugostupanjskog rješenja ocijeniti svi žalbeni navodi, što u konkretnom slučaju tuženik nije učinio. Poziva se na odluke Ustavnog suda.

Osim toga navodi da je postupanje protivno sudskoj praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske te praksi samog tuženika. Poziva se na presude Visokog upravnog suda, broj: UsII-359/20-6 od 2. studenog 2020., te presudu, broj: UsII-124/19-12 od 13. ožujka 2019. Navodi da se radilo o neurednoj ponudi te da je postupanje tuženika suprotno i praksi tuženika iz odluke, klasa: UP/II-034-02/20-02/8, UP/II-034-02/21-02/1. Ističe da je u poglavlju 4. Uvjeti i sposobnosti točkom 4.3. Tehnička i stručna sposobnost pod točkom 4.3.1. Potrebno iskustvo za izvršenje ugovora, jasno propisano da ponuditelj ovu sposobnost dokazuje popisom usluga izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije ili tijekom pet godina koje prethode toj godini, kao i da popisu prileže najmanje jedna potvrda druge ugovorne strane. Davatelj koncesije propisao je da potvrda druge ugovorne strane o uredno ispunjenim ugovorima, između ostalog, mora sadržavati i sljedeće podatke: „navod jesu li poslovi izvedeni u skladu s pravilima struke i uredno izvršeni, odnosno da li se uredno izvršavaju u slučaju da se radi o ugovorima koji su zaključeni i koncesija za njih još traje“. Tužitelj ističe da je odabrani ponuditelj u svrhu utvrđivanja činjenica vezanih za uvjet tehničke i stručne sposobnosti bio dužan već u svojoj ponudi dostaviti dokument u vidu potvrde druge ugovorne strane iz kojeg je vidljivo da su poslovi u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije i tijekom pet godina koje prethode toj godini uredno izvršeni, ako se radi o već ispunjenim ugovorima, odnosno u slučaju da se radi o zaključenim ugovorima koji još traju, potvrde iz kojih je vidljivo da se poslovi uredno izvršavaju. Odabrani ponuditelj je u ponudi na stranicama 24/45, 26/45 i 27/45, dostavio tri potvrde druge ugovorne strane i to sljedećih naručitelja: Grada Varaždina, Grada Ludbrega i Grada Krka. Uvidom u te potvrde jasno je i nedvojbeno razvidno da su sve tri potvrde izdane 2013. i to potvrda Grada Varaždina i potvrda Grada Ludbrega dana 8. svibnja 2013., a potvrda Grada Krka dana 21. svibnja 2013. Ti predmetni datumi su jasni, čitljivi i nedvojbeni, što je u konačnici potvrdio i sam tuženik na stranici 9 obrazloženja pobijanog rješenja, pa je stoga nejasan dio obrazloženja tuženika da su nečitljivi datumi izvršenja ugovora. Isto tako uvidom u te potvrde jasno je vidljivo da se na njima potvrđuje da su poslovi uredno izvršeni. Dakle, prema mišljenju tužitelja u konkretnom slučaju bitno je utvrditi koje činjenice su dokazane potvrdama iz 2013. te je upravo te činjenice tuženik pogrešno utvrdio. U pobijanom rješenju na stranici 10 istog treći odlomak koji glasi: „kako je razvidno iz potvrda priloženih u ponudi odabranog ponuditelja, što je kasnije u postupku pregleda i ocjene ponuda i potvrđeno naknadno dostavljenim potvrdama davatelja koncesije iz tih ugovora, odabrani ponuditelj ima iskustva iz izvršenog ugovora o koncesiji s Gradom Ludbregom koji je izvršio 2017., izvršenog ugovora o koncesiji s Gradom Krkom koji ugovor je izvršen također 2017., te ugovor o koncesiji u izvršavanju s Gradom Varaždinom u razdoblju 2007. do 2037.“ Dakle, sam tuženik jasno potvrđuje da se u svim ugovorima radi o 2017. kao godini izvršenja dva ugovora, odnosno razdoblju izvršavanja od 2007. do 2037. za treći ugovor.

Imajući u vidu navedeno, potpuno je jasno da je tuženik pogrešno utvrdio činjenično stanje, jer odabrani ponuditelj potvrdama iz 2013. dostavljenima u ponudi ni na koji način nije mogao dokazati da je uredno izvršio ni jedan od tri predmetna ugovora, a kako to upravo potvrđuje tim potvrdama. Naime, ni jedan od tri predmetna ugovora nije izvršen u 2013., pa je jasno da tako dostavljenim potvrdama u ponudi odabrani ponuditelj nije dokazao svoju sposobnost u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, odnosno da je njegova ponuda neuredna sukladno odredbama Zakona o koncesiji.

Nadalje, tužitelj ističe da čak i kad bi se predmetne potvrde iz 2013. uzele u razmatranje na način kako to arbitrarno obrazlaže tuženik kad navodi: „predmetni ugovori sklopljeni su 2007., 2010. i 2011. te je životno, logično i iskustveno prihvatljivo da su potvrde o urednom izvršavanju predmetnih ugovora o koncesiji izdane još 2013., a koje je potvrde odabrani ponuditelj kao dokaz propisanog iskustva priložio u ponudi“, bitno je utvrditi što se njima uopće dokazuje. Naime, jedino što bi se u tom slučaju moglo smatrati dokazanim bila bi činjenica da je odabrani ponuditelj do datuma izdavanja svake pojedince potvrde iz 2013. uredno izvršio predmetne poslove. Pri tome, suprotno neosnovanom stavu tuženika, uopće nije bitno je li davatelj koncesije odredio starost potvrde ili nije, već je jedino bitno da se njima ne dokazuje niti može dokazati ništa izvan onog okvira vremenskog i činjeničnog koji se njima potvrđuje.

Stoga tužitelj smatra da imajući u vidu zahtjev davatelja koncesije iz dokumentacije jasno je i nedvojbeno da odabrani ponuditelj potvrdama iz 2013. nije dokazao svoju sposobnost u skladu s dokumentacijom za nadmetanje (traženo razdoblje 2015. do 2020.), odnosno da je njegova ponuda neuredna sukladno odredbama Zakona o koncesijama.

Osim toga, tužitelj detaljno obrazlaže sadržaj i bitnu različitost potvrda dostavljenih u ponudi odabranog ponuditelja, u odnosu na nove potvrde dostavljene u postupku pregleda i ocjene ponude. Navodi da se jednostavnim usporedbom potvrda iz 2013. dostavljenih u ponudi odabranog ponuditelja s novim potvrdama od 8. prosinca 2020., koje odabrani ponuditelj dostavlja, jasno vidljivo da su sve tri nove ponude za razliku od potvrda dostavljenih u ponudi različite, budući da se radi o potpuno različitim klasama i ur. brojevima ugovora koji se njima potvrđuju.

Prema tome, imajući u vidu da potvrde iz 2013. potvrđuju neke druge ugovore po drugim klasama i ur. brojevima u potpunosti je pogrešan zaključak tuženika kako razlike nisu suštinske prirode. Naime, kako su upravo klasa i ur. brojevi ono što označuje predmetne ugovore, što je jasno potvrđeno od predmetnih naručitelja, nedvojbeno se prema mišljenju tužitelja radi o suštinskim razlikama, jer to nisu isti ugovori. Smatra da se u konkretnom slučaju nije radilo o otklanjanju određenih nedostataka utvrđenih u potvrdama priloženima u ponudi, već o nezakonitom postupanju davatelja koncesije, budući da je njegov postupak traženja i pojašnjenja i upotpunjavanja te odgovor odabranog ponuditelja rezultirao izmjenom ponude i dostavljanjem dokumenta nakon isteka roka za dostavu ponude. Takvo postupanje protivno je članku 34. stavku 7. Zakona o koncesijama te je u konačnici dovelo do povrede pravila nepristrane tržišne utakmice te pogodovanja odabranom ponuditelju, što je protivno odredbi članak 34. stavak 8. Zakona o koncesijama.

Navodi da se ne radi o izričajnim razlikama, već o nedvojbenim izmjenama ponude. Smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo te predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev, poništi rješenje tuženika, poništi odluka o davanju

koncesije Grada Križevaca, naloži davatelju koncesije da nadoknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 96.488,00 kn te naloži Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave da nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna.

4. Zainteresirana osoba Grad Križevci u odgovoru na tužbu predlaže da se tužba odbije.

5. Isto tako zainteresirana osoba Crtorad d.o.o. predlaže da se tužba odbije.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je neosnovan navod tužitelja da je davatelj koncesije radnjama koje su osporene žalbenim navodima i tužbom omogućile odabranom ponuditelju, ovdje zainteresiranoj osobi, izmjenu ponude te da je time povrijeđeno načelo nepristrane tržišne utakmice i da je pogodovano odabranom ponuditelju. Tuženik napominje da je u obrazloženju rješenja detaljno obrazložio da radnjama koje osporava tužitelj davatelja koncesije i odabranog ponuditelja nije došlo do izmjene ponude i da su sporne radnje provedene zakonito. Isto tako tuženik smatra neosnovan prigovor tužitelja da rješenje ne sadrži obrazloženje ocjene navoda i odluku o određenim žalbenim navodima, i to žalbenom navodu da je radnjama davatelja koncesije i odabranog ponuditelja došlo do izmjene ponude. U odnosu na tužitelju sporan opseg obrazloženja rješenja i s tim u vezi obvezu tuženika da obrazlaže svoje odluke, tuženik ukazuje na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 21. siječnja 2021. u predmetu, pod poslovnim brojem: U-III-1882/2019, kao i na presudu Općeg suda Europske unije od 4. srpnja 2017. u predmetu pod poslovnim brojem: T-392/15.

Isto tako ponovno ponavlja sve što je naveo u obrazloženju rješenja vezano za potvrde iz 2013. Smatra da činjenica, kada su potvrde izdane, je apsolutno irelevantna. Starost dokaza za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti nije propisana i ograničena predmetnom dokumentacijom za nadmetanje, a prema mjerodavnim odredbama Zakona o koncesijama i Zakona o javnoj nabavi nije ni mogla biti. Prema mjerodavnoj odredbi dokumentacije za nadmetanje tuženik smatra da su ponuditelji imali obvezu potvrdama dokazati prethodno iskustvo stečeno unutar točno određenog, ograničenog razdoblja, uslugama izvršenim u godini u kojoj je predmetni postupak pokrenut i pet prethodnih godina ili uslugama koje su u tijeku koje se još izvršavaju.

Dakle, odlučna činjenica je kada su usluge izvršene, a ne kada je datirana i izdana ponuda druge ugovorne strane kojom se potvrđuju činjenice uredno izvršene usluge. Tuženik napominje da je odabrani ponuditelj svoje potvrde mogao imati/pribaviti za potrebe nekih prethodnih postupaka javne nabave ili dodjele koncesije iz prethodnih godina, zbog čega nije bilo potrebno da se predmetni postupak ponovno pribavlja iste potvrde, već ih je s punim pravom prema mišljenju tuženika, koristio i za predmetni postupak davanja koncesije bez obzira na njihovu starost. Ističe zbog čega smatra da je neosnovan prigovor da nije postupljeno sukladno praksi Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Navodi da se radi o dugogodišnjim ugovorima čije trajanje pokriva referentno razdoblje te je stoga neosnovan prigovor da tužitelj nije dokazao usluge izvršene u referentnom razdoblju. Smatra neosnovanim prigovor tužitelja da se tuženik u rješenju nije osvrnuo na tužiteljeve navode kojima je ukazao na različitost potvrda dostavljenih u inicijalnoj ponudi i onih dostavljenih temeljem članak 34. stavak 5. Zakona o koncesijama. Navodi da tužitelj niti ne navodi u kojem je to usporedivim situacijama davatelj koncesije nejednako postupao prema njemu u odnosu na odabranog ponuditelja.

Ističe da u konkretnom postupku nije bilo usporedivih situacija u ponudi tužitelja i ponudi odabranog ponuditelja, a da ih je davatelj koncesije nejednako tretirao, to jest da je nejednako postupio prema dvojici ponuditelja u istovjetnoj situaciji. Ističe da tužitelj neosnovano potražuje naknadu žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 96.488,00 kuna, budući da je u postupku javne nabave u žalbenim postupcima kod tuženika vrijednost predmeta neprocjenjiva te mu za sastav žalbe eventualno pripada nagrada prema Tarifi 20. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, dakle 50 bodova.

7. Sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) odgovori na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavljeni su tužitelju.

8. U očitovanju na navedene odgovore tužitelj se detaljno očitovao na navode tuženika te istakao da suprotno navodima tuženika, tuženik ni u jednom dijelu pobijanog rješenja nije obrazložio je li postupanjem davatelja koncesije, odnosno radnjama davatelja koncesije i odabranog ponuditelja došlo do povrede pravila nepristrane tržišne utakmice i pogodovanja odabranog ponuditelju. Smatra da je u potpunosti netočan i pravno neosnovan stav tuženika da bi činjenica kada su potvrde izdane bila apsolutno irelevantna. Ističe ponovo da je iz točke 4.3.1. Potrebno iskustvo za izvršenje ugovora, jasno propisan uvjet i zahtjev da ponuditelj tu sposobnost dokazuje popisom usluga izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije i tijekom pet godina koje prethode toj godini, kao i da se popisu prilaže najmanje jedna potvrda druge ugovorne strane. Dakle, davatelj koncesija traži izvršenje ugovore u razdoblju 2015. do zaključno 2020., što je u konačnici potvrdio i sam davatelj koncesije u svom zahtjevu od 7. prosinca 2020. upućenom odabranom ponuditelju. Smatra da dostavljenim potvrdama iz 2013., odabrani ponuditelj nije dokazao zahtijevano iskustvo sukladno dokumentaciji. Sve iz razloga što je tim potvrdama mogao dokazati samo činjenicu da je do datuma izdavanja svake pojedine potvrde iz 2013. uredno izvršio sve poslove. Stoga, prema mišljenju tužitelja iskustvo odabranog ponuditelja stečeno do datuma izdavanja svake pojedine potvrde iz 2013. ne obuhvaća referentno razdoblje koje je zahtijevano dokumentacijom, pa je jasno i nedvojbeno da odabrani ponuditelj potvrdama iz 2013. nije dokazao svoju sposobnost u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, a traženo je bilo referentno razdoblje 2015. do 2020., odnosno da je njegova potvrda neuredna sukladno odredbama Zakona o koncesiji. Da je pobijano rješenje nezakonito i arbitrarno ističe tužitelj da to dokazuje sam tuženik svojim navodima koji glase: „Tuženik napominje da je odabrani ponuditelj svoje potvrde mogao imati i pribaviti za potrebe nekih prethodnih postupaka javne nabave ili dodjele koncesije iz prethodnih godina, zbog čega nije bilo potrebno da za predmetni postupak ponovo pribavlja iste potvrde, već ih je s punim pravom koristio i za predmetni postupak davanja koncesije bez obzira na njihovu starost“. Ovaj navod tuženika, a imajući u vidu zahtijevano referentno razdoblje iz dokumentacije ne samo da je netočan i pravno neosnovan, već je u tolikoj mjeri arbitraran da se postavlja opravdano pitanje znači li to da ponuditelji uopće ne moraju ispunjavati propisane uvjete i zahtjeve koje pred njih stavlja naručitelj, već moraju imati bilo kakvu raniju potvrdu neovisno o tome što s tom potvrdom dokazuju. Ukazuje na različite brojeve i klase ugovora koje je zainteresirana osoba, odabrani ponuditelj, dostavila. Ističe da tužitelj ukazuje na povredu pravila tržišne utakmice i pogodovanje odabranom ponuditelju koje je zabranjeno sukladno članku 34. stavku 8. Zakona o koncesijama, a ne na

diskriminaciju i nejednak tretman, kako to neosnovano smatra tuženik i dalje ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

Što se tiče očitovanja na odgovore na tužbu zainteresiranih osoba ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjev u cijelosti.

9. Tužbeni zahtjev je osnovan.

10. Iz spisa predmeta proizlazi da je davatelj koncesije Grad Križevci, zainteresirana osoba u ovom predmetu, dana 3. studenog 2020. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske objavila obavijest o namjeri davanja koncesije s dokumentacijom za nadmetanje u postupku dodjele koncesije za održavanje i naplatu parkirnih mjesta za automobile te upravljanje sustavom javnih bicikala na području Grada Križevaca, broj objave: 2020/S01 K-0039749.

11. U navedenom postupku dodjele koncesije dostavljene su dvije ponude koje je naručitelj ocijenio valjanim. Jedna je ponuda tužitelja, a druga ponuda odabranog ponuditelja, zainteresirane osobe, Crtorad d.o.o., Varaždin. Odlukom o davanju koncesije za obavljanje navedene djelatnosti održavanje i naplatu parkirnih mjesta za automobile te upravljanja sustavom javnih bicikala na područja Grada Križevaca kao najpovoljniju odabrao ponudi zainteresirane osobe Crtorad d.o.o., Varaždin. Protiv navedene odluke tužitelj je podnio žalbu koja je odbijena rješenjem tuženika.

12. Prema ocjeni ovoga Suda u konkretnom slučaju tuženik je pogrešno primijenio materijalno pravo.

13. Odredbom članka 34. stavka 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. Zakona o koncesijama („Narodne novine“, 69/17. i 107/20.) propisano je da nakon otvaranja ponuda stručno povjerenstvo za koncesiju pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i kriterija iz dokumentacije za nadmetanje.

Pregled i ocjena ponuda tajni su do donošenja odluke o davanju koncesije, odnosno odluku o poništenju postupka davanja koncesije. O pregledu i ocjeni ponuda sastavlja se zapisnik, koji se dostavlja zajedno s odlukom o davanju koncesije sukladno članku 36. stavku 4. ovog Zakona ili odlukom o poništenju postupka davanja koncesije sukladno članku 38. stavak 3. ovog Zakona. Davatelj koncesije odbit će rješenjem neuredne ponude.

U postupku pregleda i ocjene ponude sve do donošenja odluke o davanju koncesije, odnosno odluke o poništenju postupka davanja koncesije, davatelj koncesije može u primjerenom roku koji ne smije biti kraći od pet niti duži od deset dana zaključkom pozvati ponuditelja da pisano pojasne ili dopune urednu ponudu koju su predali u skladu s člankom 32. ovog Zakona. Pojašnjenje ili dopuna ponude iz stavka 6. ovog članka smije se odnositi samo na nejasnoće, manje nedostatke ili pogreške koje su uklonjive. Pojašnjenje ili dopuna ponude iz stavka 6. ovog članka ne smije rezultirati izmjenom ponude ili dostavljenih dokumenata, nego samo dopunu ili pojašnjenje već dostavljenih dokumenata. Traženje pojašnjenja ili dopuna ponude iz stavka 6. ovog članka Zakona ne smije imati učinak diskriminacije, nejednakog tretmana, gospodarskih subjekata ili pogodovanje pojedinom gospodarskom subjektu u postupku davanja koncesije.

14. Točkom 4.3. dokumentacije za nadmetanje određena je Tehnička i stručna sposobnost. Točkom 4.3.1. Potrebno iskustvo za izvršenje ugovora, propisano je da gospodarski subjekt svoju sposobnost dokazuje popisom pruženih usluga popraćen potvrdama o uredno ispunjenim ugovorima izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije i u prethodnih pet godina koje prethode toj godini, ili urednom izvršavanju ugovora koje su u tijeku, a koje izdaje druga ugovorna strana.

Popis usluga izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije tijekom pet godina koje prethode toj godini, a koji su isti ili slični predmetu davanja koncesije (prilog IV). Popisu se prilaže najmanje jedna potvrda druge ugovorne strane o uredno ispunjenim ugovorima, a koje izdaje druga jedinica lokalne samouprave i koje moraju sadržavati sljedeće podatke: naziv i sjedište ugovornih strana, predmet ugovora, datum zaključenja ugovora i vrijeme trajanja koncesije, iznos koncesije ako je primjenjivo, datum i mjesto izdavanja potvrde, navod jesu li poslovi izvedeni u skladu s pravilima struke i uredno izvršeni, odnosno da li se uredno izvršavaju u slučaju da se radi o ugovorima koji su zaključeni i koncesija za njih još traje. U konkretnom slučaju odabrani ponuditelj, zainteresirana osoba, dostavila je potvrde naručitelja o izvršenim ugovorima Grada Varaždina, Grada Ludbrega, obje potvrde od 8. svibnja 2013. te potvrdu naručitelja o izvršenim ugovorima Grada Krka od 21. svibnja 2013.

15. Dakle, zainteresirana osoba je dostavila potvrde o izvršenim ugovorima sa datumom iz 2013., a iz dokumentacije za nadmetanje jasno proizlazi da je potrebno iskustvo za izvršenje ugovora trebalo dokazati popisom pruženih usluga popraćen potvrdama o uredno ispunjenim ugovorima izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije, dakle 2020. i u prethodnih pet godina koje prethode toj godini, ili urednom izvršavanju ugovora koji su u tijeku, a koji izdaje druga ugovorna strana.

16. Iz provjere informacija navedenih u ponudi koju je poslao zainteresirano osoba, Crtorad d.o.o., naručitelj Grad Križevci, sukladno članku 34. Zakona o koncesijama proizlazi da je referentno razdoblje bilo, popis usluga izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak davanja koncesije 2020. i tijekom pet godina koje prethode toj godini 2019., 2018., 2017., 2016. i 2015. Jasno proizlazi da iskustvo odabranog ponuditelja stečeno do datuma izdavanja svake pojedine potvrde iz 2013. ne obuhvaća referentno razdoblje kako to zahtijeva dokumentacija za nadmetanje. Točno je da davatelj koncesije kako to navodi tuženik nije odredio starost potvrda. Međutim, bitno je da se potvrdama iz ranijeg razdoblja iz 2013. ne može dokazivati nešto što je izvan onog okvira vremenskog i činjeničnog, koje se njima potvrđuju. Dakle, potvrdama iz 2013. može se dokazati samo činjenica da je do datuma izdavanja svake pojedine potvrde iz 2013., uredno, određeni gospodarski subjekt izvršio predmetne poslove. Navedenim potvrdama nikako se ne može dokazati, budući da datiraju iz 2013., da se predmetni poslovi uredno izvršavaju i nadalje, te da bi se to moglo protegnuti i na traženo referentno razdoblje 2020., odnosno 2015. do 2020.

17. S obzirom da je odredbom članka 34. stavka 4. Zakona o koncesijama propisano da će davatelj koncesije odbiti rješenjem neuredne ponude, prema ocjeni ovoga Suda, kako se radilo o neuređnoj ponudi, davatelj koncesije ju je trebalo odbiti, a ne postupiti sukladno odredbi članka 34. stavka 5. Zakona o koncesiji. Naime, navedenom odredbom je jasno propisano da u postupku pregleda i ocjene ponude sve do donošenja odluke o davanju koncesije, odnosno odluke o poništenju postupka davanja koncesije, davatelj koncesije može u primjerenom roku koji ne može biti kraći od pet, niti duži od deset dana zaključkom pozvati ponuditelja da pisano pojasne ili dopune urednu ponudu koju je predao u skladu s člankom 32. ovog Zakona.

18. Kako je odredbom članka 32. stavak 5. jasno propisno da se pri izradi ponude natjecatelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije za nadmetanje, prema

ocjeni ovoga Suda ponuda kojom se ponuditelj nije pridržavao zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije za nadmetanje je neuredna. Stoga, kako se prema ocjeni ovoga Suda radi o neuređnoj ponudi, a ponuditelj se može pozvati da pisano pojasni ili dopuni samo urednu ponudu, koja je predana u skladu sa člankom 32. stavkom 5. Zakona o koncesiji, a koji jasno traži da se pri izradi ponude natjecatelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije za nadmetanje, navedenu ponudu je sukladna članku 34. stavak 4. Zakona o koncesijama trebalo odbiti.

19. Slijedom navedenog, temeljem odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a trebalo je odlučiti kao pod točkama I. i II. izreke presude.

20. Točka III. izreke presude utemeljena je na članku 431. stavku 3. ZJN-a.

21. Odluka o troškovima sudskog postupka (točka IV. izreke) temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), a odnosi se na troškove sastava tužbe 2.500,00 kuna te PDV 625,00 kuna, ukupno 3.125,00 kuna.

U Zagrebu, 12. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća:

Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić